

2. Zarzut drugi dotyczący braku właściwego uwzględnienia przez Komisję zdolności spełnienia przez skarżącą dodatkowego wymogu przeniesienia korygujących przydziałów czasu na start i lądowanie jedynie jako składnika działającego przedsiębiorstwa, w wypadku gdy obejmuje to przeniesienie jego koncesji, wbrew temu, co jest możliwe na podstawie brytyjskich przepisów dotyczących koncesji dla przewoźników lotniczych.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku uwzględnienia przez Komisję faktycznego, ekonomicznego i prawnego kontekstu porozumienia o uwolnieniu przydziałów czasu na start i lądowanie, co pokazało, że nie ma potrzeby narzucania wymogu w odniesieniu do przeniesienia koncesji.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że podejście Komisji jest sprzeczne z zasadą pewności prawa. Skarżąca twierdzi, że International Consolidated Airlines Group Commitments nie zawierały ograniczenia przeniesienia korygujących przydziałów czasu na start i lądowanie.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez Komisję prawa skarżącej do bycia wysłuchanym poprzez nałożenie ograniczenia bez omówienia go wprost ze skarżącą.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez Komisję obowiązku uzasadnienia. Skarżąca twierdzi, że Komisja nie podaje powodów nałożenia na nią ograniczenia, co narusza wymóg, by każdy akt prawny wskazywał uzasadnienie, na którym jest oparty.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2021 r. – La Banque postale / SRB

(Sprawa T-383/21)

(2021/C 338/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: La Banque postale (Paryż, Francja) (przedstawiciele: A. Gosset Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, avocats)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE decyzji nr SRB/ES/2021/22 z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2021 r. na rzecz SRF w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącą;
- Stwierdzenie na podstawie art. 277 TFUE, że należy odstąpić od stosowania następujących przepisów rozporządzenia w sprawie RSM, rozporządzenia wykonawczego, rozporządzenia delegowanego:
  - art. 69 ust. 1, 69 ust. 2, 70 ust. 1, 70 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie RSM;
  - art. 4 ust. 2, 6, i 7 oraz załącznik do rozporządzenia delegowanego;
  - art. 4 rozporządzenia wykonawczego
- Obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia zasady równego traktowania w zakresie, w jakim zasady obliczenia składek ex ante na rzecz SRF przewidziane przez rozporządzenie w sprawie RSM i rozporządzenie delegowane nie odnosiły się ani do rzeczywistego rozmiaru, ani do rzeczywistego ryzyka instytucji.

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności w zakresie, w jakim mechanizm składek ex ante na rzecz SRM przewidziany przez rozporządzenie w sprawie RSM i rozporządzenie delegowane opierał się na ocenie, która sztucznie pogarszała profil ryzyka francuskiej instytucji dużych rozmiarów, takich jak skarżąca, i powodowała, że wysokość składki była nadmiernie wygórowana.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady pewności prawa, ponieważ obliczenie kwoty składek ex ante ustalony w rozporządzeniu SRM, rozporządzeniu delegowanym i rozporządzeniu wykonawczym, z jednej strony, nie mogło zostać ustalone wystarczająco wcześnie z zachowaniem precyzji, oraz z drugiej strony, właściwą podstawą obliczenia byłyby nie tyle sytuacja i profil ryzyka charakterystyczna dla instytucji, co jej relatywna sytuacja w porównaniu z innymi instytucjami płacącymi składki. Wreszcie skarżąca uważa, że Komisja nie powinna być odpowiedzialna za ustalenie wskaźników ryzyka w ramach rozporządzenia delegowanego, ponieważ kryteria te mają zasadniczą funkcję strukturalną i decydującą przy ustalaniu kwot składek.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia zasady dobrej administracji w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja nie zawiera wystarczająco jasnych i pełnych informacji dla uzasadnienia i kontroli kwot należnych składek.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady skutecznej ochrony sądowej. Na poparcie tego zarzutu skarżąca podnosi również to, że zaskarżona decyzja nie zawiera wystarczająco jasnych i pełnych informacji dla uzasadnienia i kontroli kwot należnych składek.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia w zakresie dotyczącym ograniczenia korzystania z nieodwołalnych zobowiązań do zapłaty z tego powodu, że zaskarżona decyzja nie wskazuje w wystarczający i szczegółowy sposób, dlaczego konieczne jest, z jednej strony, ustalenie górnej granicy korzystania z nieodwołalnych zobowiązań do zapłaty (zwanych dalej „NZZ”) na 15 %, oraz z drugiej, akceptowanie gwarancji jedynie w gotówce.
7. Zarzut siódmy dotyczący oczywistego błędu w ustaleniach. Skarżąca podnosi w tym względzie, że ryzyko procykliczności i płynności podnoszone przez SRB w celu ograniczenia korzystania z NZZ jest nieuzasadnione, z uwagi w szczególności na cechy charakterystyczne właściwe dla NZZ i kontekst korzystania z nich.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia prawa. Skarżąca podnosi, że SRB, z jednej strony opiera się na błędnej interpretacji przepisów pozwalających na posługiwanie się NZZ, nakładając ten sam środek na wszystkie instytucje na podstawie abstrakcyjnej analizy, oraz z drugiej strony, pozbawia ona te przepisy ich skuteczności, ponieważ proporcjonalna część NZZ jest systematycznie i bez wystarczającego uzasadnienia ograniczana do minimum określonego w prawie.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2021 r. – Confédération nationale du Crédit Mutuel i in. / SRB

(Sprawa T-384/21)

(2021/C 338/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Confédération nationale du Crédit Mutuel (Paryż, Francja) i 26 innych skarżących (przedstawiciele: A. Gosset Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, avocats)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE decyzji nr SRB/ES/2021/22 z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2021 r. na rzecz SRF w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżące;